

3. Piosnka żołnierza.

St. Niewiadomski.

Głos.

Żywo.

Fortepian.

Ja w tej i - zbie spać nie mo - gę, in - ną i - zbę daj, są - sie - dzie,

bo stąd o - kna są na dro - gę, tę - dy czę - sto, czę - sto pocz - ta

je - dzie.

A gdy wno - cy trąb - ka dzwo - ni, a gdy wno - cy trąb - ka dzwo - ni,

tak mi mo - cno ser - ce ska - cze. My - ślę, że trą - bią do ko - ni, a

molto ritenuto
po - tem aż do dnia pła _____ czę. _____

a tempo

p

O - czy zmru - żę, to się ma - rzy na - sze ko - nie cho - rą - giew - ki, o - gnie no - cne,

krzy - ki stra - ży i wia - ru - sów na - szych śpiew - ki.

O - cy - kam się i wo - ckie - niu

sły - szę głos me - go ka - pra - - la, głos me - - go ka - pra - - -

la; on mnie klaszcze po ra - mie - niu:

Wsta.waj, wsta.waj, wsta

waj, wsta - - waj, pójdź.wa na Mo - ska - - la!

Wsta - - waj, wsta - - waj, pójdź.wa na Mo - ska - - la!

Żywiej.

pp

Wsta-ję, aż ja wpruskiej zie-mi, jak tu, le-piej le-żeć w bło-cie, w chłodzie, głodzie

pp

i na sło-cie, a-le w Pol-sce, w Pol-sce, mię-dzy swe-mi,

mię-dzy swe-mi!... Już bym no-cy tej nie za-snął,

a cze-kał bym na ka-pra-la, gdy-by znów za-ra-mię kla-snął: Wsta-waj!

Wsta . waj! Wsta . . . waj, wsta . waj,

pójdź . wa na Mo . ska . . la! Wsta . . waj, wsta . waj,

pójdź . wa na Mo . ska . . la! Wsta . waj, pójdź . wa na Mo .

ska . . . la!